

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)

பகுதி X, பதிப்பு 24, ஜூலை – டிசம்பர்; 2026

Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

நற்றிணை முல்லைப் பாடல்களில் இயற்கையின் எழிலும் உணர்வுகளின் சங்கமமும்

ரா. கோகிலவாணி

முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி
நிறுவனம் கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு

முனைவர் தா.நாகம்மாள் (SS)

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி
நிறுவனம் கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான நற்றிணை முல்லைத் திணைப் பாடல்கள் இயற்கையின் நுட்பமான அழகையும் அகத்திணை உணர்வுகளையும் பிணைத்துக் காட்டும் ஒப்பற்ற கலைப் படைப்பாகும். முல்லை நிலத்தின் கார் காலக் காட்சிகள் மாலைப் பொழுதின் இயல்பு முல்லை மலரின் மணம் மற்றும் விலங்கினங்களின் செயல்பாடுகள் எவ்வாறு தலைவன் தலைவியின் காத்திருப்பு பிரிவாற்றாமை மற்றும் தலைவனின் வருகை சார்ந்த உணர்வுகளோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன என்பதை ஆராய்கிறது. இயற்கையானது வெறும் பின்னணியாக மட்டுமல்லாமல் மாந்தரின் அக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் குறியீடாகவும் தூண்டலாகவும் செயல்படுவதை நற்றிணைப் பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. கார்மேகம் தவழ்ந்து விளையாடும்

முல்லை நிலத்து மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியல் முறையை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: நற்றிணை, முல்லைத் திணை, இயற்கை எழில், அக உணர்வுகள், கார் காலம், தேர் வருகை, சிறு வீ முல்லை, கோவலர், அலரி.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கையோடு இயைந்த மனித வாழ்வியலை மிக அழகாகப் பதிவு செய்துள்ளன. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படும் நற்றிணை முல்லைத் திணைப் பாடல்கள் கடும் காடு சார்ந்த நிலத்தின் இயல்புகளையும் அங்கு வாழும் மனிதர்களின் அக உணர்வுகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. முல்லை சான்ற கற்பு என்னும் அடைமொழிக்கு ஏற்பத் தலைவனின் வருகைக்காகத் தலைவி காத்திருக்கும் இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் என்ற உரிப்பொருளுக்கு முல்லை நில இயற்கை எவ்வாறு அடித்தளமாக அமைகிறது என்பதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகின்றது.

மழைக்கால வருகையும் மன நிலையும்

முல்லை நிலத்தின் முதன்மைப் பருவம் கார் காலம் ஆகும். கார்ப்பருவம் வந்ததும் திரும்பி விடுவேன் என்று உறுதியளித்துச் சென்ற தலைவனின் சொல்லை எண்ணித் தலைவி காத்திருக்கிறாள். மேகங்கள் இருண்டு மழை பொழியத் தொடங்கும் கார் கால வருகை என்பது இயற்கையின் மாற்றமாக மட்டுமன்றி, தலைவியின் உள்ளுணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முதன்மைக் காரணியாகவும் மாறுகிறது. காடு பொலிவு பெற்று முல்லையும் கொன்றையும் மலரும் போது, தலைவனுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியின் நினைவும், தலைவனின் வருகை குறித்த நம்பிக்கையும் குறித்த பருவம் வந்தும் தலைவன் இன்னும் வரவில்லையே என்ற ஆற்றாமை பொங்கும் ஏக்கம் தலைவிக்கு ஏற்படுகின்றது.

"சிறு வீ முல்லைத் தேம் கமழ் பசு வீ,
பொறி வரி நல் மான் புகர் முகம் கடுப்ப,
தண் புதல் அணிபெற மலர, வண் பெயல்
கார் வரு பருவம் என்றனர்..."

(நற்றிணை. பா. எண். 248)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் முல்லை நிலத்தில் மழை பெய்து, இடி முழங்குகிறது. அப்போது பொய்யான இடி முழக்கத்தைக் கேட்டு உண்மையான மழைக்காலம் வந்துவிட்டதாக நினைத்து மயில் தன்னை மறந்து ஆடுவது போலத், தலைவன் குறித்த காலத்தில் வந்து சேரவில்லையே என்று எண்ணித் தலைவி ஏங்கித் தவிக்கிறாள். தலைவியின் இந்தத் துயரத்தைத் தோழி மழைக்காலச் சூழலோடு விளக்குவதை அறியமுடிகிறது.

"கார் கண்டு அன்ன**கவின் பெறு காமர்****சீர் கெழு முல்லைப் பெருங் காணம் நீந்தி,"**

(அகநானூறு (பா. எண்: 164)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் கார்காலம் வந்ததும் முல்லைக் காடுகள் அழகாக மலர்ந்து பொலிவு பெற்றுள்ளன. இந்நிலத்தில் வாழும் தலைவன் தன்னைத் தேடி வரவில்லையே என்று எண்ணி, முல்லை நிலக் காட்சியைக் காணும் தலைவியின் மனம் மேலும் சோகமடைவதைக் காணமுடிகிறது.

மாலைப் பொழுதின் மயக்கம்

முல்லைத் திணைக்குரிய சிறுபொழுதான மாலைப் பொழுது, பிரிந்திருக்கும் தலைவிக்கு மிகுந்த துன்பத்தைத் தருவதாகும். பகல் முழுவதும் அழைந்து திரிந்த உயிரினங்கள் தம் இருப்பிடம் திரும்பும் இம்மாலைப் பொழுதில், பறவைகள் தம் கூடுகளுக்குச் செல்வதும், பசுக்கள் கன்றுகளை நினைத்துக் கதறுவதும் தலைவியின் பிரிவாற்றாமைமையை மேலும் அதிகப்படுத்துகின்றன.

"பறவை பார்ப்புவயின் அடைய...**கோவலர் குழலோடு ஒன்றி****ஐதுவந்து இசைக்கும் அருள்கில் மாலை"**

(நற்றிணை. பா. எண். 69)

இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் மற்ற உயிர்கள் தம் துணையுடன் மகிழும் இம்மாலை நேரம், தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் தலைவிக்கு துன்பம் தரும் அருளற்ற பொழுதாக மாறுகிறது என்பதை உணர்த்துகிறது.

"துணையி லோர்க்கே... பகலும் மாலை"

(குறுந்தொகை.பாடல் எண்: 234)

இவ் வரிகளின் மூலம் , சூரியன் மறையும் நேரம், உதிக்கும் நேரம் மற்றும் பகல் பொழுது ஆகிய அனைத்துப் பொழுதுகளிலும் சாதாரண மக்களுக்கு வெவ்வேறு காலங்களாகத் தெரிந்தாலும், தன் தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் தலைவிக்கு மட்டும் விடியற்காலையும் பகல் பொழுதும் கூடத் துன்பம் தரும் மாலைப் பொழுதாகவே தோன்றுகின்றன. துணையை இழந்தவர்களுக்கு காலமும் நேரமும் இருள் சூழ்ந்ததாகவே உள்ளது என்பதைக் குறுந்தொகைப் பாடல் வழியாக அறியமுடிகிறது.

முல்லை மலரும் கற்பின் நறுமணமும்

கார்கால மழைத்துளி பட்டவுடன் நறுமணம் வீசி மலரும் முல்லைப் பூக்கள், வெறும் இயற்கையின் எழில் வர்ணனை மட்டுமன்று; அவை தலைவனின் வருகையை எதிர்நோக்கித் தளிர்க்கும் தலைவியின் அக மலர்ச்சியையும், அவள் காத்து நிற்கும் கற்பின் பெருமையையும் உணர்த்தும் அடையாளங்களாகும். நற்றிணை முல்லைப் பாடல்கள், முல்லை மலரின் வெண்மை, மொட்டுகளின் சிரிப்பு போன்ற அமைப்பையும், அதன் நறுமணத்தையும் தலைவியின் காத்திருப்போடு பிணைத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

சிறு வீ முல்லைப் பெரிது கமழ் அலரி

தானும் சூடினன்; இளைஞரும் மலைந்தனர்;

விசும்பு கடப்பன்ன பொலம் படைக் கலி மா,

படு மழை பொழிந்த தண் நறும் புறவில்,

நெடு நா ஒண் மணி பாடு சிறந்து இசைப்ப,

மாலை மான்ற மணம் மலி வியல் நகர்த்

தந்தன நெடுந்தகை தேரே; என்றும்

அரும் படர் அகல நீக்கி,

விருந்து அயர் விருப்பினள், திருந்து இழையோளே.

(நற்றிணை.பா.எண்.361)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம், வினைமுடித்துத் திரும்பும் தலைவனின் வருகையை எண்ணித் தலைவி தன் துயரம் நீங்கி மகிழ்ச்சி அடைகிறாள். அதிக மழை பெய்து நறுமணம் கமழும் முல்லை நிலக் காட்டுவழியே, தலைவனும் அவனுடன் வந்த வீரர்களும் அலரி மலர்களைச் சூடிக்கொண்டு, மணி ஒலிக்கின்ற தேரில் ஆரவாரத்துடன் வந்துள்ளனர். தலைவனின் பிரிவால் உண்டான நீண்ட மனக்கவலை நீங்கி, அழகிய அணிகலன்களை

அணிந்து தலைவி, தலைவனை அன்போடு வரவேற்று உபசரிக்க விருப்பத்துடன் காத்திருக்கிறாள்.

விலங்கினங்களின் இணைப்பிரியா நிலை

ஆயர்களின் நிலத்தில் வாழும் மான்கள், முயல்கள் மற்றும் பறவைகளின் இணைப்பிரியா வாழ்வு அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண் மான் தன் பெண் மானோடு சேர்ந்து புல் மேய்வதும், நீர் அருந்துவதும் தலைவியின் மனக்கண்ணில் தோன்றி, தலைவனின் பிரிவை எண்ணி வருந்த வைக்கிறது. இயற்கையின் இக்காட்சிகள் அக உணர்வுகளின் தூண்டுகோலாக அமைகின்றன.

"...கழிப் பெயர் களரில் போகிய மடமான்
விழிக்கண் பேதையொடு இனன் இரிந்து ஓட,
காமர் நெஞ்சமொடு அகலாத் தேடி உநின்ற இரலை ஏறே!"
(நற்றிணை.பா.எண்.4)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் முல்லை நிலவழியில் வினைமுடித்துத் திரும்பும் தலைவன், தன் தேர்ப்பாகனிடம் காட்சியைக் கூறி விரைந்து செல்லச் சொல்கிறான். களர் நிலப்பகுதியில், அழகிய பெரிய கண்களை உடைய பெண் மானும் அதன் குட்டியும் தன் கூட்டத்திலிருந்து தப்பி ஓடுகின்றன. அவற்றைத் தன் அன்பு நிறைந்த நெஞ்சோடு பிரியாமல் தேடிச் சென்று நிற்கும் ஆண்மானின் நிலையை கண்டு, தலைவன் தலைவியைக் காண விரைந்து செல்ல வேண்டும் என்று கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

"மறி இடைப்படுத்த மான் பிணை போலப் புதல்வன் நடுவண்ணாக..."

(ஐங்குறுநூறு (பா. எண்: 401)

என்ற ஐங்குறுநூறு பாடல் வரிகளின் மூலம் முல்லை நிலத்தில் ஆண் மானும் பெண் மானும் தம் குட்டியை நடுவில் வைத்துப் பிரிவின்றி மகிழ்ச்சியோடு வாழ்வதைப் போல, தலைவனும் தலைவியும் தங்களின் அன்புப் புதல்வனை நடுவில் இருக்கச் செய்து ஒற்றுமையோடு வாழ்வதை இப்பாடல் விளக்குகிறது. இயற்கையில் விலங்குகள் காட்டும் இந்த இணைப்பிரியா அன்பும் குடும்ப ஒற்றுமையும் இல்லறத்தின் மாண்பை உணர்த்துவதாக அமைகிறது.

இயற்கை எழில்களின் மீதான உள்ளுறை உவமம்

முல்லைத்திணைப் பாடல்கள் காதலின் உன்னதத்தையும், பிரிவின் துயரத்தையும் இயற்கையோடு இயைந்து அழகாகப் பேசுகின்றன. இப்பாடல்களில் கவிஞர்கள் வெளிப்படையான உவமைகளைக் காட்டிலும், உள்ளுக்குள் பொருந்திவரும் உள்ளுறை உவமைகளைச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளனர். முல்லை நிலத்தின் இயற்கைச் சூழலான கார்காலம், மாலைப் பொழுது, முல்லை மலர்கள், ஆண்-பெண் விலங்குகளின் இணைவு, பறவைகளின் செயல்பாடு ஆகிய இயற்கை நிகழ்வுகள் அனைத்தும் வெறும் வர்ணனையாக மட்டுமின்றி, தலைவியின் உணர்வுகளையும் தலைவனின் வருகையையும் குறிப்பால் உணர்த்தும் உயர்ந்த உள்ளுறைப் பொருளாக மிளிர்கின்றன.

"...கல் தாழ் அருவி முல்லை தழீஇ,

நல் தோள் முன்கை மெல் விரல்

மழலைத்

தண் நறும் புறவின்..."

(நற்றிணை.பா.எண்.4)

இப்பாடலில் கார்கால முல்லை நிலத்தின் இயற்கை எழில் உள்ளுறை உவமமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. காட்டில் உள்ள அருவியைச் சுற்றி முல்லைக் கொடிகள் தழுவிப் படர்ந்துள்ள இயற்கை அழகு, தலைவன் தன் மனைவியின் மெல்லிய தோள்களைப் பிரியாமல் தழுவிக்கொண்டு வாழும் அன்பு நிலையை உள்ளத்தால் உணர்த்துகிறது. இயற்கையின் இந்தச் சேர்க்கை, தலைவனும் தலைவியும் இணைந்திருக்கும் உன்னதக் காதலைக் குறிப்பால் வெளிப்படுத்துகின்றது.

தேர் வருகையும் இயற்கையின் வரவேற்பும்

கார் காலத்தின் இறுதியில் தலைவனின் தேர் விரைந்து வரும்போது, வழிகள்தோறும் உள்ள இயற்கை காட்சிகள் அவனை வரவேற்பது போல அமைகின்றன. குதிரைகளின் மணி ஓசையோடு சேர்ந்து முல்லை நிலத்துப் பறவைகளின் ஒலியும் இணையும் போது, காத்திருப்பின் வலி மறைந்து பெரும் மகிழ்ச்சி பிறக்கிறது. கார்காலத் தழும்புகளுடன் பூத்துக் குலுங்கும் முல்லை மலர்கள், செழித்து வளர்ந்த காடுகள், மகிழ்ச்சியுடன் துள்ளும் மாண்கூட்டங்கள் மற்றும் இனிய பறவைகளின் ஓசைகள் ஆகிய அனைத்து இயற்கைச் சூழல்களும், தலைவனின் வருகையைத்

தலைவிக்கு முன்னரே அறிவிக்கும் தூதுவர்களாகவும்
இயற்கையின் வரவேற்பாகவும்,

"...புறவில் மா மலர்ந்து நறும் தண் காணத்து,

பெரு நல் யானை இனம் தலை

இரிய,

நெடு நல் மாத் தேர் வருமே..."

(நற்றிணை. பா. எண். 307)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் முல்லை நிலத்தில் முல்லை மலர்கள் போன்ற பிற மலர்களும் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. நறுமணம் கமழும் அந்தக் காட்டுவழியே, பெரிய யானைக் கூட்டங்கள் விலகி வழிவிட, தலைவனின் அழகிய தேர் விரைந்து வருகிறது. இயற்கைச் சூழலில் விலங்குகளும் காடுகளும் வரவேற்க, தலைவன் தேரில் வந்து சேரும் அழகிய காட்சியும், அவனது வருகையை இயற்கையே வரவேற்கக்கூடிய சிறப்பும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களில் நற்றிணை முல்லைத் திணைப் பாடல்கள் மனிதனின் அக உணர்வுகளையும் இயற்கையின் எழிலையும் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றிணைத்துக் காட்டும் ஒப்பற்ற கலைக் கருவூலமாக விளங்குகின்றன. முல்லை நிலத்தின் கார் காலம் மாலைப் பொழுது முல்லை மலர்கள் விலங்கினங்களின் செயல்பாடுகள் உள்ளுறை உவமைகள் மற்றும் தலைவனின் தேர் வருகை ஆகியவை வெறும் நில வர்ணனைகள் அல்ல மாறாக அவை தலைவியின் பிரிவாற்றாமை காத்திருப்பு கற்பின் பெருமை மற்றும் தலைவனின் வருகை ஆகியவற்றை ஆழமாக உணர்த்தும் குறியீட்டு வடிவங்களாகும். சுருங்கக் கூறின் நற்றிணை முல்லைப் பாடல்கள் இயற்கையையும் அகவாழ்வையும் இரண்டறக் கலந்து அகத்திணை இலக்கியத்தின் உன்னதத்தை உலகிற்குப் பறைசாற்றுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. சாமிநாதையர், உ. வே. , குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், அடையாறு, சென்னை.
2. துரைசாமிப்பிள்ளை, ஒளவை சு., ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை.

3. சோமசுந்தரனார், பொ. வே. , அகநானூறு மூலமும் உரையும், தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
4. பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ. , நற்றிணை மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் , சென்னை.